બનામે ખુદા.

આશુકે દીલરૂબા

યાને

ગઝલ દીલજાન

[illegible]

હરીલાલ ઍન્ડ મણીલાલ બુકસેલર્સ

[illegible] ગામેન-સુરત.

પહેલી બાર — પ્રતી ૧૦૦૦

ઇ સ ૧૯૨૪ જુન — સંવત ૧૯૮૦

સીર્ફ દો આને.

H. J. Thakkar.

લીજીયે આપકે લીયે મોજુદ હય.

જબાની કે સાથ નઇ નાટકે ગઝલ કવ્વાલીકી કીતાબે.

દોલતકા ગુલામ	૦–૮–૦	નનમ ખાનયે ઇશ્ક	૦ ૬–૦
જાલીમ બહેન	૦–૮ ૦	જોહરે મહેફીલ	૦–૮–૦
યહુદીકી લડકી	૦–૬ ૦	ગંદાર કવ્વાલી	૦ ૪ ૦
નયદે હવસ	૦ ૬–૦	મહેફીલ ગોહરજાન	૦ ૧૦ ૦
નુરકી પુતલી	૦–૬–૦	કલામ ઝક્ક	૦ ૪ ૦
જહરી નાગ	૦–૬–૦	કલામે જલીલ	૦–૪ ૦
ખ્વાબે હસ્તી	૦–૬–૦	માશુકે દીલ્હી	૦ ૪ ૦
ખાનદાને હામાન	૦–૬–૦	માશુકે અજમ	૦ ૪–૦
બાપકા કાતીલ	૦–૬–૦	બુલબુલકા ગાના	૦ ૩–૦
ખુબસુરત બલા	૦–૮–૦	બહારે ગુલશન	૦–૨–૦
દાગે હસરત	૦–૬–૦	વાસોખ્તે અમાનત	૦–૬–૦
શ્રીમતી મંજરી	૦ ૧૨ ૦	માશુકે દીલરૂબા	૦–૨–૦
શાને ઇસ્લામ	૦ ૧૨ ૦	બોલતી મના	૦–૩ ૦
નુરે ઇસ્લામ	૦ ૧૨–૦	જોગીડા બગન	૦–૨ ૦
મહાભારત	૦–૮–૦	આશકે બુલબુલ	૦–૨–૦
અમીરે હીર્સ, હાતી	૦ ૧૨ ૦	માશુકે સુરત	૦–૨–૦
ચીરાગે ચીન	૦–૮–૦	ગુલજારે મદીના	૦ ૨–૦

સબ જાતકી કીતાબે મીલનેકા પતા

ઠા. હરીલાલ ઓર પ્રાણલાલ, બુકસેલર્સ

તાર ઓફીસકે સામને, સુરત

માશુકે દીલરૂબા

યાને

ગઝલ દીલજાન.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,
ડુંગર હરિલાલ છગનલાલ
અને
માગલાલ છગનદાસ

ઠે૦ ગલવડોડ તારઓફીસ આગે
સુરત.

સંવત ૧૯૮૦ જેઠ. આવૃત્તિ ચોથી સને ૧૯૨૪ જુન

સુરત લીમડાચોકમા આવલા બાઇ ધનકોરના "દેશી મિત્ર". પ્રેસમા નાથુભાઇ દેવચંદે પ્રસિદ્ધકર્ત્તા માટે છાપી.

કીંમત બે આના.

૭૮૬

માશુકે દીલરૂબા

યાને

ગઝલ દીલજાન

—:ઠુમરી ભેરવી:—

કોઈ કહે દે સાંવરીયાસેં આયા કરે
દીલે સયદાં ન જાની જલાયા કરે-કોઇ.
આયા કરે મન ભાયાકરે કોઇ કહેદે સાંવરીયાસે આયાકરે.
કભી તો આઇએ સાહેબ હમારી મહેફીલમેં,
કભીતો લાઇએ તસરીફ શાન એ દીલમેં,
મેરા ઉજડા હુવા ઘર બસાયા કરે.-કોઇ.
અગર રહેલી નહિ તુમ રકીબકે ઘરમેં,
તો ફીર યે દરદ હે કયસા હજુરકે સરમેં.
અયસી બાતેં ન મુજસેં બનાયા કરે.-કોઇ.
તુમ્હારી ચાહકા દમ શુબ્હો સામ કરતે હેં.
તુમ્હારી કેદમેં ઉલ્ફતકા જામ ભરતે હેં.
કભી સપનેમેં દરશ દીખાયા કરે. કોઇ.

જલા જલાકે મુજે ખાકમેં મીલા દોગે.
ખુદાકી હુશરમેં પ્યારે જવાબ કયા દોગે.
દીલે સયદાં ન જાની જલાયા કરે-કોઈ.

—:ગઝલ અકબર:—

ખુદરાઝ અનલ હકકો વોહી બોલ રહા હુયે—
મનસુર કે પરદેમે ખુદા બોલ રહા હુયે-
લબ બન્ધતે હુયેં અહેમદકા ભી કયા નામ હુયે શીરી-
યે મીમ તો મીસરીકી ડલી ઘોલ રહા હુયે-
મહેબુબ હુયે અલ્લાહુકા બાઝાર અઝલમે-
કીમત હુઈ યુસફ્કી તો અનમોલ રહા હુયે-
પડ પડકે ઉસે ખુલ્દમેં જાતે હુયેં મુસલમાન-
કલમા તેરા ફીર દોસ કે દર બોલ રહા હુયે-
દન્દાંને શહીદ આપકા હુયે ગોહરે યકતા-
ઉમ્મત કે ગુનાહ મોતીયોંમેં તો રહા હુયે-
હાંસીલ મુજે દોલત હુયે યે શીપૂતે નબીકી-
દામન મેરા અરકો કે ગોહર રોલ રહા હુયે-
અકબર ન રો અકબર ન રો કહેતે હુંય ફીરશ્તે-
જનન્તમે જો ફુલ બુલ કી તરેહ બોલ રહા હુયે-

:—ગઝલ:—

દુન્યાસે જબ ઉંઠાએ બીસ્તર ગુલામ તેરા,
યા રબ ઝબાંપે ઝારી ઉસદમ હો નામ તેરા.
બુતખાને છાન મારે કાબેસેં હુંઢ આએ
દીલકે મકાંમેં પાયા અય જાં મુકામ તેરા.

મસજીદકે દરપે કયું કર હો પાસબાંકા પહેરા
એ કેદ હયે ઇલાહી દરબારે આમ તેરા
જન્નત મીલે કે દોઝખ દોનો તરેહસે ખુશ હું
મુખતાર તું હયે મેરા મૈં હું ગુલામ તેરા.
કલમા તેરા ન કયુંકર જારી હો સારેજહાંમે
અજતા હયે પંજ વકતા ને સતમેં નામ તેરા.
રહમતકા મુસ્હફભી તુજસા નહીં હયે અશરત,
હયે ગરકે બહેરે ઇસ્યાં પૂતર તમામ તેરા.

—:ગઝલ-કાઝી:—

દીલોજાનસે ફીદા હુ ચાહે બોલો યા ન બોલો,
કુરબાન હો રહા હુ ચાહે બોલો યા ન બોલો.
તેરી ગલીમેં આયા તેરે ઇસ્કને સતાયા,
બદનામ હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
તેરે ઇશ્કકી કટારી દીલપર લગી હુએ કારી,
જખ્મી મેં હો રહા હુ ચાહે બોલો યા ન બોલો.

તેરે ગલેકા ગજરા મેરે ગલેમે ઠએરા,
ગલે હાર હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
સીપ્હીતે ફુલમારા મન્સુર જા પુકારા,
સુલીપે ચઢ રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
મુરદેકો ઝીંદા કરદે દમ ફુંકે ઇઝની પડકે,
મુજરીમ મએ સરપર પહોચા મએ દરપે મરકર;
બલહાર હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.

—ઃગઝલ મુઝતરઃ—

બંદા બના ચુકા હુએં 'હુમકો બતાએ ખ્વાજા,
દીલ હુએ નીસાર ખ્વાજા જાં હુએ ફીદાએ ખ્વાજા.
દેખીં હુએ કુદસીયોંને શાને અદાએ ખ્વાજા,
બે ઈખ્તીઆર હોકે હમ હુંએ ફીદાએ ખ્વાજા.
ચાહે ગદા બના લે ચાહે અમીર કર લે,
રાઝી હુએ હમ ઉસીમેં જો હો રઝાએ ખ્વાજા.
જન્નતકી કયા હવીસ હુએ હુરોંકી કયા તમન્ના,
ઘર કર રહી હુએ દીલમે શાને અદાએ ખ્વાજા.
મુઝતર તેરી નઝરમેં શાહોંકી કયા હકીકત,
અલ્લાહને બનાયા હમકો ગદાએ ખ્વાજા.

—ઃગઝલ દાગઃ—

દોસતીકા હે ઝમાનેમેં ભરોસા કીસ પર,
તું મુઝે છોડ ચલા ઓ દીલે શૈદા કીસ પર.
ઇમતી હાં નાનાએ દીલકા તો દીખાદું લેકીન,
યેહ તો સમઝા કે ફલક ટુટ પડેગા કીસ પર.
ફીતના પરદાઝો દગાબાઝ પુસુંગર એ યાર,
હાય અફસોસ દીલ આયા ભી તો આયા કીસ પર.
લેકે દીલ ભી ન દીયા બોસા જો માંગા તો કહા,
કોઇ સુનતા ભી હય કરતે હો તકાઝા કીસ પર.
ઉસકી તસવીર જો યુસુફ કે મુકાબીલ રખદું,
દેખીયે ગીરતે હુંય ફીર અહલે તમાશા કીશપર.
દીલ ચુરાયા હય મેરા તુમને ભરી મહફીલમેં,
ઔર કહતે હો કે હય શુબહા તુમહારા કીસપર.

—:ગઝલ:—

ખુદા જાનેકે કીસ્મતમે હમારે કયા લીખા હોગા,
જો ઝાહેર હુયે સો દેખેંગે મગર બાતીનમે કયા હોગા.
જો હુએ મહબુબ અલ્લાહકા હમારા વો વસીલા હુયે,
નવાસી જીસ પયમબરકા શહીદે કરબલા હોગા.
ન હોવેગી જમીં આસ્માં કયામત હોવેગી કાયમ,
ફ્નાફીલ્લાહ કે ગુલશનમે યક ગુન્ચા ખીલા હોગા.
ઉસે કયા ખઓફ હુએ અજાસે રોઝે મહશરકા,
કે સાબીત જીસ્કે સીનેપર દરૂદે સુરન ફાતા હોગા.

—:ગઝલ ઝામીન:—

યા અલી જીસપે તેરે લુતત્ફાકા સાયા હોગા,
તાજે શાહીસે બુલંદ ઉસકા તો પાયા હોગા.
યા મોહમ્મદ હુએ તેરે સામને યુસુફ ઝરરા,
જીસ્ને કો નયેનમે સમજા હુયે તુમે પુશતો પનહા;
ઉસકો દારેનકી આફતસે બચાયા હોગા.
ચાહ યુસુફકી રહી હોગી ન યુંસુફકી તલબ,
જીસકી આંખોમે તેરા નુર સમાયા હોગા,
ખલકને જબકે ગીરાયા તુજે દીલસે ઝામીન,
હઝરતે શાહને ઉલફતસે ઉઠાયા હોગા.

—:ગઝલ દીવાના:—

જીતના જી ચાહે સતાવે સીતમ ઈજાદ મુજે;
મીસલે તસવીર હું ખાતી નહી ફરીયાદ મુજે.

આકે તુરબત મેરી રોકે કીયા યાદ મુજે,
ખાક ઉઠાને લગે જબ કર ચુકે બરબાદ મુજે.
આજ કયું હીચકીયાં આઇ દીલે નાશાદ મુજે,
શાયદ ઉસ શોખને ભુલેસે કીયા યાદ મુજે.
બુલબુલો તુમકો મુબારક રહે ગુલીસ્તાંને ચમન,
ઝબ્હ કરનેકે લીએ જાતા હુએ સઇયાદ મુજે.
યા ઇલાહી દીલે બેતાબકો કહાં બીઠલાઉં,
નઝર આતી નહી બસ્તી કોઇ આબાદ મુજે.
તેગ રખ્ખખકે ગલે પરસે ઉડા લેતા હુએ,
યે લગાવટ તેરી ભાતી નહી જલ્લાદ મુજે.
મંયે વો દીવાના હું લીપટેંગે જનાઝસે મેરે,
બાદ મરનેકે ન છોડેંગે પરીઝાદ મુજે.

—:ગઝલ રોહ:—

બરબાદ ન જાએગી યે ફરીઆદ હમારી,
કોઇ તો સુનેગા દીલે ના શાદ હમારી.
ઉઠ જાએંગે જબ હમતો હુમે યાદ કરોગે,
ભુલે હુએ બએઠે હો અબસ યાદ હમારી.
થરા રંએગે ચર્ખ ફરીશતે સભી નકર,
તાઅર્શ જા પોંહચી કભી ફરીયાદ હમારી.
અછછા નહીં હર વકત અસીરોંકા સતાના,
પડજાએ નહીં આહ ન સઇઆદ હમારી.
રીનદાના કલામ અપના પસંદ આતા અયે રીંદ,
અકસર ગઝલેં પડતે હુએ ઉસતાદ હમારી.

—ઃગઝલ ઝામીનઃ—

દીખલાદે જમાલ અપના તલબગાર હું તેરા,
મુસાફી તરેહ તાલીબે દીદાર હું તેરા.
કુછ હુરકી ખ્વાહીશ હુએ જ઼ન્નતકી તલબ હુએ,
મુદ્દતસે મેરી જાન ગીરફ્તાર હું તેરા.
દુનયાંમે ઝુલેખાંકી સીફ્ત અએ મેરે યુસુફ,
બાઝારે મોહબ્બતમેં ખરીદાર હું તેરા.
બેહોશ કીયા હુએ મુજેહ જલ્વેને તુમ્હારે,
ઇતની તો ખબર હુએ કે ખબરદાર હું તેરા.
બુલબુલકી તરેહ સોરો પુંગા કરતે હુએં બદખ્વાહ,
મંએ ખાર નહી યાર મએં ગુલઝાર હું તેરા.
મએ બાદમો પએમાના ગમે વહેદતકા હું તેરા,
દો જામે મોહબ્બત મુઝે મએ ખ્વાર હું તેરા.
અએ સાહેબે ગએરત મેરી જલદીસે ખબર લે,
બદનામ હુવા મએં સારે બાઝાર હું તેરા.
કાંટાસા ખટકતા હું રકીબોંકે જીગરમે,
ગુલહું મએ તેરા બાગકા યા ખાર હું તેરા.
ઝામીન તેરા પુરકતસે લબે જાન હુએ પ્યારે,
આ મીલ મેરે ઇસા કે મંએ બીમાર હું તેરા.

—ઃગઝલ ચીશ્તીઃ—

નાઓંમે નદીયા ડુબી જાએ ઝરા તુમ દેખોરે લોકો—નાઓ.
એક અચંબા હમને દેખા મછલી ચાબે પાન,
કવા બજાવે બાંસરી ઓર મેડક તોડે તાન—નાઓ.

એક અચંબા હમને દેખા કુવેમે લગ રહી આગ,
કીચડ પાણી જલ ગયા ઓર મછલી રહી ગઇ સાફ–
ઘડા ન ડુબે ઘડી ન ડુબે હાથી મલમલ નાય
કોટ કંગુરે પાની ચડ ગયા. ચીડીયાં પ્યાસી જાય–નાઓ.
સાંસ કુવારી બહુ હુમમલમે નનંદ સુતે હુશ ખાએ;
દેખને વાલી પુત જની તો પાડોસન લોલી ગાએ–નાઓ.
કીડી ચલી સાસરેરે નવ મન કાજલ બાહુાઇ.
બડે હાથી લીએ બગલમેં ઉંટ લીએ લટકાએ–નાઓ.

—ઃગાયનઃ—

નેનાં લગાએ કહાં જાઓગે ખલાસી મીયા–નૈનાં લગા.
કપતાન ખાવે મુરગી સરંગ ખાવે બકરા.

હમ ગરીબ ખલાસી કહીં ઓઝહી
કહીં ફેફસા કહીં તીલ્લીરે–નૈનાં લગા.

કપતાન પીએ ચકસા સરંગ પીવે બરાંડી
હમ ગરીબ ખલાસી કહીં ઓઝદી

કહીં ફેપ્રસા કહીં તીલ્લીરે–નૈનાં લગા
કપતાન પીવે ચકસા સરંગ પીવે બરાંડી

હમ ગરીબ ખલાસી કહીં તાડી.
કહીં ભેવડા કહીં રાશીરે–નૈનાં લગા

કપતાન ખાવે કટલેસ સરંગ ખાવે બચદે
હમ ગરીબ ખલાસી કહીં ખીચડી.

કહીં રાઠી કહીં ચટનીરે—નૈનાં લગા.
કપતાન ફીરે ઘોડે સરંગ ફીરે ગાડી
હમ ગરીબ ખલાસી કહી ચાલતે, કહીં ગીરતેં પડતેરે—નૈનાં
કપતાન સોવે કેબીન સરંગ સોવે ફાલકા
હમ ગરીબ ખલાસી કહીં તુતૂક,
કહીં મોરા કહીં ફાલકારે—નૈના લગા.

—:કાહારવા દાદરા:—

આવો આવો નગરીઆ હમારીરે
પડી સુની સેજરીયા હમારીરે—આવો
મોતી પીરોકે બયેઠે હો તુમ બાંલો બાલમેં
ઝુલ્ફે બના બનાકે ફસાતે હો જાલમેં
હોગી કહેસી ગુઝરીઆ હમારીરે—આવો
એ હુસ્ન ચંદરોજ હુએ હો કીસ ખીઆલમે
એક દીન:જમાલ હોતા હુએ આખીર કમાલમે
નહી બાજે બસરીયા હમારીરે—આવો
મુજ બાવફાકો ભુલગએ કીસ ખીઆલમેં
શાયદ ફસે હો તુમ કીસી ગેસુકે જાલમે
જાય બીતી ઉમરીયા હમારીરે—આવે
ચેક ચેકસે બડકે હુએ હુસ્નો જમાલમે
ખોટા ખરા નીકલતા હમે કીસમતસેં માલમેં
જાઓ જાઓ નગરીયા હમારીરે—આવો
પેહેલે તો દીલલો દે દીયા બે આઝમાએ દીલ
ફીર દીલહી દીલમેં કહેતા હું અફસોસ હાએ દીલ

પડ ગઈ સુની સેજરીયા હમારીરે—આવો
સાડીને રંગ દીયા મુજેહ રંગે શરાબમે
જલવા ખુદાઇકા નઝર આયા શરાબમેં,
રંગદે રંગદે ચુંદરીઆ હમારીરે—આવો.
ખ્વાજાકા નામ સુનકે મએ આયા હું દુરસે,
કીસ્તીકો મેરી ભરદો મહમ્મદકે નુરસે.
ભરદો ભરદો ગગરીયા હમારીરે—આવો,
સબ ઉમ્ર અપની હમને છોડી યુહી તબાહકી.
અબ સરપે લેકે જાતે હુંએ ગંઠડી ગુનાહકી,
હાંએ બીતી ઉમરીયા હમારીરે—આવો.
મોહોતાજ હું ગરીબ હુ બેશક હું મંએ હઝુર,
કબ તક રહું મંએ આપકે કદમોસે દુરદુર.
કભી લે લો ખબરીઆ હમારીરે—આવો,
સો કરવટે બદલાતા હુ પડતી નહી હએ કલ.
શીસ ગુલકા હએ ખીઆલ મુઝે હાએ આજકાલ,
કીસસે લડ ગઈ નજરીયા હમારીરે—આવો.

—:ગઝલ તજમ્મુલ:—

પરદેસે નીકલ દમભી આંખોંકો નજર આજા,
જાઉ મયં તેરે કુરબાં આજા તુ નજર આજા.
બયતાબ બહોત હુ મય દીદારકી હસરત મેં.
દેનેકો જરા તસકીં લેનેકો ખબર આજા.
હોજાયે સહર મેરી શામે ગમ પુરકત કી,
દિખલાદે ઝલક અપની અય રશકે કમર આજા.

હમ ભી તેરે આશક હય. હમકોભી દિખા સુરત,
હમભી તેરે તાલીબ હય હમકોભી નજર આજા.
મય દરદે મ્હોબતસે ફરયાદ સરાપા હું,
તાખીર નકર પ્યારે તું મિસ્લ અસર આજા.
હુજરેકો બ્હોત દિલકે અય જાન સંવારા હય,
આરાસ્તા અચ્છા હય તેરે લીયે ઘર આજા.
નજારે નહીં ભાતે ખુબાને જમાનેકે,
તુ ચશ્મે "તજમ્મુલ" કો એક રોજ નજર આજા.

શાએર.

જરા જમાલ કી અપની ઝલક દીખા દીજે,
નકાબ ચહેરએ પુર નુરસે ઉઠા દીજે.

—:ગઝલ નિશાન:—

તું આજમા ચુકા હય મંય આજમાઓં તુઝકો,
રૂઠા તુ મુઝસે ખવાજા કયસે મનાઓં તુઝકો.
ગુજરી હય જો મુસીબત કયસે સુનાઓં તુઝકો,
દીલમે હય દાગે હિજરાં કહતો દિખાઓ તુઝકો.
લાખોં હય તેરે શયદા ફિર મેરી કયા હકીકત,
તું મુઝકો ભુલ બેઠાં મંય કયોં ભુલાઓં તુઝકો.
અલ્લાહ લુત્ફ ફરમા કુરબાં હું આરજુ હય,
આંખોમેં દિલમે ખ્વાજા હરદમ બીઠાઓં તુઝકો.
બુલવાય દરપે અપને જિસદમ "નિશાન" કો તું,
ખ્વાજા ગરીબ પરવર કહકે બુલાઓં તુઝકો.

શએર.

વહ લીયે જાતા હય દીલ. ઈસકો પકડના દેખના,
દેખ લેના વહ બુતોં અલ્લાહકા ઘર લે ચલા.

—:ગઝલ યુસુફ:—

આયા કરો ઈધરભી મેરી જાં કભી કભી,
નીકલે હમારે દીલકે ભી અરમાં કભી કભી.
પાલો ન ગેસુઓં કો યેહ કાલે બલાકે હય,
હયરાં કરેગે રોજ પરેશાં કભી કભી.
આને મેં જાન આપકો ગર ઉઝર હય યહાં,
ખત તો લીખા કરો મહેતાબાં કભી કભી.
પુછા શબે વીશાલ કો આવોગે યા નહીં,
કુચ સોચ સોંચ કહને લગે હાં કભી કભી.
યાદ આતી હય જીસવકત મુઝે સુરએ યુસુફ.
પઢ લેતા હું મંય ખોલકે કુરઆં કભી કભી.

—:ગઝલ દાગ:—

મેરે કાબુ મેં ન પેહેરો દીલે નાશાદ આવે આયા,
વોહ મેરા ભુલને વાલા જો મુઝે યાદ આયા;
છુટ કર ગંજ કફસસે ભી યેહ ખટકા ન ગયા,
જબ સબાં આઈ તો જાના યહી સૈયાદ આયા.
લાયે હય લોગ જનાઝે કી તરફ મહેશર મેં,
કીસ મુશીબતસે તેરા કુશતએ બેદાદ આયા;
મયને માગીથી દુઆ ઉમર કી સારી અય દાગ.
કબર મેં ભી તેરે ખંજરકા મઝા યાદ આયા.

—:ગઝલ અકબરઃ—

યા નબી દીખલાઇએ મુખડા ખુદાકે વાસ્તે,
એક જલવા અપને હુસને દીલબરકે વાસ્તે.
કયા કરૂંગા નજરે ખાલીક રોજે મ્હેશરમે ગરીબ,
આપકી તસ્વીર લેજાઓં ખુદાકે વાસ્તે.
અયસી આલુદા નીગાહોંકા બાં કબ બાર હુયે,
ઓર આંખે હુયે જમાલે મુસ્તફાકે વાસ્તે.
કઆબએ દીલપાક કર રખા હુય મેંયને યા નબી,
મ્હેમાં હો આપહીસા ઇસ સરાકે વાસ્તે.
સુરતે કઆબા નીકલ જાયે યહાંસે ભી યહે બુત,
હુમ મકાને દીલ શાહે હરદો સરાકે વાસ્તે.
સબ ઇસીકે વાસ્તે હેંય જીસ કદર હેંય આફતે,
આદમી પેદા હુઆ રંજો બલાકે વાસ્તે.
ખાક વલીને શાહેહી હાથ આ જાયે અગર,
હો વોહ સુરમા દીદએ દીલકી ,જીયાકે વાસ્તે.

શએર.

પુછું મેંઅ તુમસે લજ્જતે દરદે ગમો ફીરાક,
મેરી તરહજો ચોટ હો દીલપર લગી હુઇ.

—:ખ્વાબે હસ્તીઃ—

તન પરેમકી રાખ લગાલે વ્હાં જોગન બનકર જાના હુય,
જાન આજ રંગોંકે તારોંપે ઉલ્ફતકા રાગ સુનાના હુય.
અય આંખોંકી ગંગા જમના સ્વામીકા પાઉં ધુલાના હુય,
દીલ લે ચલ અપને દાગોંકો મોહન પર ફુલ ચઢાના હુય.

મંય બલબલ જાઉં મુખડે પર તુમ ઉન ચરનોંપર વારી હો,
મંય તબ જાનું કે પુજારી હો જબ રાજી વોહ ગીરધારી હો.

—:ગઝલ:—

હસરત હય યા ઇલાહી જબ જાન તનસે નીકલે,
નીકલે તો યા મોહમદ કહકર ઝબાંસે નીકલે.
ઝુલફે નબીકી જીસ જાં તારીફ હો ન કયું કર,
અતરે હીનાકી ખુશબો ઉસ અંજુમનસે નીકલે.
આલમ હો સબ મુઅનતર પોંહચે જો બુએ હઝરત,
ખુશબોએ મુશ્ક ઐશી મુલકે ખુંતનસે નીકલે.
આકર સબાયે યસરબ પુલોંકો રંગ બખશે,
હોકર શગુફતા ખાતીર બુલબુલ ચમનસે નીકલે,
રગરગમે ઇશ્કે આહમદ ગરહય તો કયા અજબ હય,
આવાઝ યે મુહમમદ હર મુએ તનસે નીકલે.

—:ગઝલ:—

તુંને પીતકા વાયદા કરકે પીયા મોસે પીત લગાના છોડ દીયા.
વોહ મેહેરકા અંખયા ફેરલીની હરદમ કા આના છોડ દીયા.
જરા દરસ દીખાકે બોલ સજન તારે બોલપે વારૂ સબ તન મન,
તેરે ઇશક મેં ખોયા સારા જોબન મંયને અપના બી ગાના છોડદીયા
ઇસ ચાહસે પહેલે નેહ લગા ઔર મનકો મેરે ફીર લીયા,
અયસે જાકે બસે કીસ દેશમેં જા ઇશ દેસકા આના છોડ દીયા
જાયેં ઔરી સખી અજમેરકો ચલ જહાં અપના પીઆ જા બસાહય,
પીઆ બીન કુછ ભાવત નાહીં દીલકા લગ ન. છોડ દીયા.

—:ગઝલ અમીર:—

ખયર હુય હશરમેં વોહ આંખ શરમાઈ હુઈ,
હાય કયસી ઇસ ભરી મહેફીલમે રૂસવાઈ હુઇ,
ઠોકરે ખીલવાયેગી યેહ ચાલ અઠલાઇ હુઈ.
કયા જવાની ફીરતી હુય જોબન પે ઇતરાઇ હુઇ.
ખુલ ગયા જોબન તો અસમતસે હયાને યું કહાં,
એક અંગડાઈસે હમ દોનોંકી રૂસવાઇ હુઈ.
મંય તો રાઝે દીલ છુપાઉં પર છુપા રહેને બી દે,
જાનકી દુશમન યેહ ઝાલી આંખ લલચાઇ હુઈ.
વસલ મેં ખાલી હુઇ અગયાર સે માહફીલ તો કયા,
શરમ ભી જાયે તો મંય જાનુ કે તનહાઇ હુઈ;
ગમઝા વ નાઝો અદા સબ મેં હયાકા હય લગાવ,
હાયરે બચપન કે સોખી ભી હય શરમાઈ હુઇ.

—:ગઝલ મુઝતર:—

લો ખબર જલદી ખુદારા યા મુહમ્મદ મુસતફા.
કૌન હય તુમ બીન હમારા યા મુહમ્મદ મુસતફા.
રોઝે માહશર હમ ગુનાહગારોં કો બખશાવોગે તુમ,
હય યકીન હમકો તુમ્હારા યા મુહમ્મદ મુસતફા.
કબરપે પુછે જો મુઝસે આનકર મુનકર નકીર,
નામ લેદુંગા તુમહારા યા મુહમ્મદ મુસતફા.
હીંદમેં બેચેન હું મંય અય શહેવાલા મુઝે,
ખાસ બલવા લો ખુદારા યા મુહમ્મદ મુસતફા.

કીસ્સા કહાની ઉર્દુ જબાન ગુજરાતી હર્ફોમે

અલેફ લેલા	૪-૦-૦	શાહજહાં શાહપરી	૦-૩-૦
દાસ્તાન અમીર હમઝા	૨-૮-૦	હાજી માંગલોરી	૦-૩-૦
તોતા ઓર મેના	૧-૮-૦	દાઈ હલીમા	૦-૨-૦
હાતીમતાઇ તસ્વીરવાલા	૧-૪-૦	સખાવત નામા	૦-૨-૦
ચહાર દરવેશ	૦ ૧૨ ૦	વફાતનામા	૦-૨-૦
ગુલેબકાવલી	૦ ૧૨-૦	નુરનામા	૦-૨ ૦
યુસુફ દીલઆરા	૦-૮ ૦	શહાદતનામા	૦-૨ ૦
માલનકી બેટી	૦ ૬ ૦	સકરાત નામા	૦-૨ ૦
જવ ન બીબી	૦-૪-૦	મરશીયા બાલીશકીના	૦ ૩-૦
ગમગીન બીબી	૦-૪--૦	આસ્તાને માતમ	૦-૨-૦
પ્યારીકા આશીક	૦ ૩-૦	ગુઝીસ્તાને માતમ	૦-૨-૦
લૈલા મજનુ	૦-૩-૦	ગુલઝારે જન્નત	૦ ૨-૦
ઝહરે ઈશ્ક, બાતસ્વીર	૦-૬ ૦	હદીયતુલ મુસ્લેમીન બડા	૦-૬-૦
ખલીફા હારૂન રશીદ	૦-૩-૦	ફરેબ મોહબત	૦-૩-૦
જંગનામયે હઝરતઅલી	૦-૬ ૦	હદીયતુલ મુસ્લેમીનછોટા	૦-૩-૦
જોશેજવાનીવસ્લેકામીલ	૦-૨-૦	માશુકે બડોદા	૦-૨-૦
તમીમ અન્સારી	૦-૩-૦	શાદી નામા.	૦-૨-૦
ઝેતુન મહમદ હનીફ	૦-૩-૦	છબીલી ભટીયારી (હીન્દી	૦-૪-૦
ફસાનયે અજાયબ	૦-૮-૦	તાજદારે મદીના	૦-૨-૦

ઠા. હરીલાલ ઓર પ્રાણલાલ બુકસેલર

તાર ઓફીસકે સામને, સુરત.

અગર આપકો.

અચ્છે અચ્છે કીસ્સે પઢનેકી શૌક હો, તો
યે અચ્છે, નામી, મશ્હુર કીસ્સેકો જરૂર પઢી

તોતા ઓર મેના

કામીલ ૭ હીસ્સે, નિહાયત દીલચસ્પ હે, ઈસમેં હુ૭
ઈશ્કકી કસ્સમે સાઝીયાં વગેઅરા કાગઝ અહોત
ઉમદા ગ્લેઝ પાલીશવાલા પકી જીલ્દ દામસીર્ફ
ડેઢ રૂપૈયા ૧–૮–૦ પોષ્ટેજ આઠ આને.

તારીફ કરનેકી કોઈ જરૂરત નહીં,

દાસ્તાન અમીર હમઝા

સાહેબકી, કીતાબકી તારીફસે કોઇ બે ખબર ન હોગા,
ખુબસુરત જીલ્દ. અચ્છે ગ્લેઝ કાગદ દામ સીર્ફ
ઢાઈ રૂપૈયા ૨–૮–૦ પોષ્ટેજ દસ આના,

ઠો. હરીલાલ ઔર પ્રાણુલાલ બુકસેલર.
તાર ઓફીસ કે સામને ટાવર રોડ—સુરત

ફક્ત આ ટાઇટલ પેજ સુરત બરાનપુરી ભાગળ ભાજીવાળી પોળમાં આવેલ
શ્રી અનાવિલ બંધુ પ્રી. પ્રેસમાં ગોવિંદજી અલ્લાભાઈનાયકે છાપ્યું.,